

[Erhard Jakobsen]

det rigtigste og det letteste være at afvise lovforslaget og sige: vi fortsætter med samme lejeværdibeløb i 1979 som i 1978 og lader samme begrænsning i amtsgrundskylden gælde som nu.

Man spørger sig selv, hvorfor i alverden dette her nu foreslås. Venter man, at 16. alm. vurdering er en bedre vurdering end 15.? Så skal man bare lige erindre sig, at der allerede nu fra ligningsdirektoratet er givet besked på, at der skal revideres i store dele af landet, fordi vurderingerne er for lave. Det er der givet besked på, og det skal nok give megen batalje. Der er ingen grund til at tro, at 16. alm. vurdering retter nogen fejl ved 15. alm. vurdering; der er snarere grund til at tro, at der nu er dukket nye fejl op, som kommer oven på dem, der var der i forvejen.

Jeg synes, det værste af det hele er, at man lægger dynamit under en indkomspolitik. Man får huslejen til at stige, og det er ikke bare dem, der bor i parcelhus, der rammes af disse ting – det er det som følge af det lovforslag, vi behandler nu – men et senere lovforslag i dag rammer jo i høj grad de sociale boligelskaber. De to lovforslag under ét kommer til at betyde, at man opfordrer lønmodtagere til at prøve at finde ud af, hvor de kan få dækning for de øgede udgifter til at bo, som de vil få, hvis disse to lovforslag bliver gennemført.

Jeg tror, at regeringens forslag bygger på en række vildfarelser, der i mange år har været almindeligt godtaget i vide kredse af befolkningen. Den første er, at det er relativt velstående mennesker, der bor i eget hus. Det er helt forkert. Jeg tror, det er omkring 90 pct., der er lønmodtagere. Jeg vil skyde på, at mere end 50 pct. af dem, der bor i eget hus, er medlemmer af LO og altså ikke folk, der hører hjemme i velstandsklassen. Oven i købet kan man vel sige, at en stor del af dem, der har eget hus, er dem, der i kraft af indkomspolitikken blev afskåret fra at få den lønforhøjelse, som de kunne have opnået. Andre med lavere indtægter fik den, de fik den ikke; nu skal de altså have en ekstra gang. Der er ingen rimelighed i det dér, det er ideologi, det er en filosofi på et helt forkert grundlag om at tage fra nogle, som man synes har fået sikret sig lidt for meget.

Centrum-demokraterne kan kun opfordre til, at man søger at standse dette spil. Jeg håber, at de bemærkninger, der i dag er

kommet både fra venstres side, fra konservativ side og fra fremskridtspartiets side, kan danne grundlag for, at vi på et senere tidspunkt kan lave den fælles politiske aktion, som desværre ikke lykkedes i første omgang, da centrum-demokraterne opfordrede de ikke-socialistiske partier til på forhånd at sige til regeringen: vi vil ikke være med til nogen forhøjelse, hverken af lejeværdien i 1979 eller af amtsgrundskylden i 1979. Hvis de samme partier under udvalgsarbejdet kan enes om at sige det, tror jeg, vi kan afværge noget, som er uheldigt set under næsten alle andre synsvinkler end de parcelhusfjendtlige interesse, som jo nogle klart har lagt for dagen ved flere lejligheder.

Ole Olsen (SF):

Det er da ingen manér at gribe dette problem an på. Jeg må være enig med både hr. Christophersen og hr. Hagen Hagensen, når de siger, at her kommer man med et ganske midlertidigt udspil med sådan en lap her. Så engang i maj får vi et eller andet langsigtet udspil, og om man kan forhandle om det eller det bare skal ligge og syde til efter sommerferien, og om regeringen så vil lave valg på det, eller hvad meningen egentlig talt er, kan vi ikke få noget at vide om. Vi ved ikke noget om den langsigtede boligpolitik, vi ved ikke noget om den langsigtede skattepolitik, ikke andet end de mere eller mindre løse rygter, som så hr. Hjortnæs erklærer ikke er regeringens og socialdemokratiets udspil. På baggrund af det skal man tage stilling til en lap som denne her; det er da en meget ejendommelig situation.

Det kan selvfølgelig være, at vi, når vi nu engang i maj får regeringens langsigtede boligudspil og skatteudspil, kan tage stilling til dette forslag. Det kan godt være, at man, hvis man skal bedømme det som en eller anden overgang, kunne snakke om tingene – det kan man vel nok – men jeg synes, det er en meget ejendommelig manér, tingene griber an på.

Vi har den ene gang efter den anden fået at vide, at regeringens hensigt – hvis den har nogen hensigter – er en afvikling af overskud og underskud på ejerboligen, og det har også andre partier udtalt i folketinget, men det er ikke det, vi får serveret. Var det det, vidste regeringen nøjagtigt, hvor den havde SF. Det